

[Justitsministeren]

Udvalget er nu ved at blive nedsat. Det har landsdommer Kallehauge som formand og vil, når det om meget kort tid bliver nedsat – der er sket henvendelse til organisationerne – tælle repræsentanter for myndighederne, men i allerhøjeste grad også repræsentanter for dem, der i det daglige beskæftiger sig med de sindssyges forhold. Jeg tænker her på læger, sygeplejersker og plejere. Jeg synes, det er naturligt, at ikke mindst de i udvalget får lejlighed til at bedømme, hvordan man skal tilrettelægge forholdene og lovgivningen for de sindssyge i fremtiden.

Det, udvalget skal overveje – det har jeg meddelt folketingets retsudvalg – er, om der ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn er behov for at ændre sindssygeloven og de dertil knyttede administrative forskrifter og i givet fald udarbejde udkast til nye regler. I den forbindelse vil der kunne være anledning til at drøfte spørgsmålet, om der fortsat er behov for en særlig lovgivning for sindslidende. Udvalget skal endvidere overveje spørgsmålet om anvendelse af tvang i forbindelse med behandlingen af sindslidende.

Endelig er udvalget blevet anmodet om forlods at behandle spørgsmålet om registrering af tvangsindlæggelser i det centrale kriminalregister og afgive deludtalelse herom. De, der husker den debat, vi havde den 3. februar, vil kunne forstå, hvorfor jeg har sat dette spørgsmål i spidsen for undersøgelsen.

De spørgsmål, venstresocialisterne har rejst i beslutningsforslagene nr. B 71 og B 73, indgår således i kommissoriet for det nye udvalg. Jeg synes, det er vigtige spørgsmål, og jeg mener, det er godt, at vi i det udvalg, der bliver nedsat, vil kunne få en sagkyndig vurdering og for så vidt angår spørgsmålet om registrering i kriminalregistret også en hurtig vurdering af disse forhold.

I beslutningsforslag nr. B 72 har forslagsstillerne stillet forslag om administrative forbedringer af de sindslidendes retsstilling på en række punkter. Nogle af disse forslag henhører under indenrigsministeren, der med hensyn til forslaget om at afskaffe rutinemæssig anbringelse af frivilligt nyindlagte patienter på lukket afdeling har bedt mig oplyse, at så vidt indenrigsministeriet er orienteret, anbringes langt de fleste patienter ved frivillige indlæggelser på åbne afdelinger. Der foreligger således ingen rutinemæssig procedure med hensyn til indlæggelse på

lukkede afdelinger af frivilligt indlagte patienter.

Vedrørende forslaget om, at der sikres automatisk egenindsigt i det fælleskommunale psykiatriske centralregister, kan jeg oplyse, at det i dag er således, at patienterne via deres læge kan blive gjort bekendt med de oplysninger, der er optaget i registret om de pågældende, medmindre lægen skønner, at afgørende hensyn f.eks. til patienten selv taler derimod. Der er tale om oplysninger, som det kan være yderst belastende for patienterne selv at få kendskab til. Det er derfor af hensyn til patienterne, at bestemmelsen om lægens mellemkomst er indsat, sådan som tilfældet også er for andre patientgrupper. På denne baggrund kan vi ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Spørgsmålet om informeret samtykke blev meget indgående drøftet i den folketingsdebatt, vi havde den 3. februar i år. Konklusionen var, at indenrigsministeren fandt, at spørgsmålet om informeret samtykke til patienter, herunder psykiatriske patienter, set i relation til den lægelige behandling i dag er tilfredsstillende reguleret. Det er derfor regeringens opfattelse, at der ikke er behov for yderligere administrative forskrifter på området.

Forslagsstillerne er i bemærkningerne inde på, at spørgsmålet hænger sammen med forslaget om en effektivisering af tilsynsværgeordningen. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at denne ordning jo er en del af hele spørgsmålet om retssikkerheden for de sindslidende, og det vil derfor blive taget op af det nedsatte udvalg. Det samme gælder flere af de øvrige forslag i beslutningsforslag nr. B 72. Det drejer sig om forslagene om at sikre indberetning af ethvert tvangsindgreb mod psykiatriske patienter, om at give fikserede patienter ret til en fast vagt under fikseringen og om at fastsætte visse tidsfrister i forbindelse med behandlingen af klagesager.

For så vidt angår forslaget om at sikre, at psykiatriske patienter bliver informeret om deres rettigheder under indlæggelsen og behandlingen, vil jeg gerne sige – sådan som jeg også har givet udtryk for det i min besvarelse af et spørgsmål fra hr. Ole Espersen – at justitsministeriet overvejer, hvorledes en sådan vejledning af frihedsberøvede sindslidende personer og deres værger kan udformes. Justitsministeriet er principielt indstillet